

sætter vi det foreliggende Forslag som et positivt Middel til Hjælp for vor Valuta, et Middel, som med sjælden Enstemmighed er anbefalet af Sagskundskaaben, af Bankernes Mænd, af de teoretiske Finansmænd og Nationaløkonomerne. Det er først og fremmest et Middel, som er let at sætte i Scene, et Middel, til hvis praktiske Gennemførelse Administrationen allerede er til Stede, som altsaa med faa Pennestrøg kan sættes i Værk, og som sammen med sine valutaforbedrende Egenskaber i alt Fald i første Omgang har det store Gode at bringe en betydelig Sum i Statskassen, en Sum, der i Forslaget er ansat til ca. 50 Mill. Kr., som skulde anvendes til en ekstraordinær Afvikling af vor alt for store Statsgæld.

Jeg vil dog straks tilføje, at vi fremsætter dette Lovforslag som et Forhandlingsgrundlag. Vi tvivler ikke om, at det er den rette Vej, vi hermed anviser; men vi vil ogsaa være lydhøre for andre Synspunkter. Allerede i Lovforslagets Tekst er der taget visse Hensyn, som bryder det strenge Princip; og de forleden gennemførte nye Luksustoldsatser, hvis udtrykkelige Hensigt var Importbegrænsning, gør det selvsagt yderligere nødvendigt at revidere Forslaget i visse Henseender. Paa mit Partis Vegne kan jeg da ogsaa tilsige Villighed til en Forhandling med dette som Maal. Maaske vil en hastig Revision af Toldloven være opportun og nødvendig for at gennemføre dette Lovforslag, saaledes som vi tilsigter det, og den Omstændighed, som er paapeget af min Partifælle, det ærede Medlem Hr. Korsgaard, at vi ikke har haft administrativ Hjælp til Udarbejdelse af Lovforslaget, gør noget lignende nødvendigt. Den højtærede Finansminister indrømmede forleden, at Toldsatserne og Toldafgiften i Henhold til Toldloven af 1908 var reduceret. Idet han erkendte dette, udtalte han samtidig sin Glæde over, at visse relativt høje Toldsatser hermed var gaaet ned, hvilket han mente var tilfredsstillende. Ogsaa om dette Punkt vil vi kunne træde i Forhandling, fordi vi ikke paa nogen Maade tilsigter Urimeligheder, men kun tilsigter at faa hurtige effektive Skridt iværksat til Afbødning af Valutamisøren. Jeg tror, at man i dette Tilfælde burde gaa den Vej, som man er gaaet i Norge, og som jo ogsaa følges af det parlamentariske Mønsterland England: straks at gennemføre Lovforslaget efter en kort Udvalgsbehandling og senere rette de Ulemper, der maatte vise sig at fremkomme.

Vi fremsætter altsaa dette Lovforslag som en ren Valutaforanstaltning: Tolden

opkrævet med et Guldtillæg, som vil falde, efterhaanden som Formaalet bliver naaet, nemlig Kronens Værdi ført op mod Pari. Der ligger heri, at dette ikke er noget Beskyttelsesforslag; man kunde snarere sige: tværtimod. Thi den Dag, Kronen atter er bragt op i sin gamle Værdi, vil selvfølgelig dens forøgede Købekraft efterlade de indenlandske Produktioner i svækket Tilstand overfor den udenlandske Konkurrence. Vi haaber, det til den Tid kan lykkes gennem Toldloven eller ad andre Veje at skabe de Værn, vi da maatte finde rimelige. Men i alt Fald vil jeg advare imod at bringe en almindelig principiel Debat om Frihandel og Toldbeskyttelse ind i denne Sag. Vi forbeholder os til Trods for dette Forslag vor fulde Frihed overfor den Toldpolitik, som maa anlægges paa langt Sigte, og vor fulde Frihed til i Toldudvalget, eller hvor det maatte blive, at fremsætte vore Forslag i saa Henseende og følge den Politik, som er vor.

Baggrunden for baade Lovforslaget og for hele Valutamisøren er jo Begrænsningen af Importen; det er Situationens Alfa og Omega; og jeg vil tillade mig at advare imod alle de mange periferiske Tanker, gode Raad og Forslag, som nu myldrer frem hver eneste Dag i Dagspressen og paa Møder rundt om i Landet. Det er nødvendigt at gaa til Ondets Rod i denne Situation; og Ondets Rod ligger i Handelsbalancen og intet andetsteds. Det har tidligere været bestridt, at dette er rigtigt. Der har tidligere her til Lands hersket en mærkelig Religion, der sagde saadant noget lignende som, at jo flere Varer der kom til Landet des bedre. Nu er vi dog i alt Fald vundet saa langt frem, at det er anerkendt, at Importen og det, den giver sig Udtryk i, Handelsbalancen og Betalingsbalancen, er det afgørende; det er almindelig erkendt, at paa Underskud kan vi ikke leve, Valutakonferencen har her indlagt sig stor Fortjeneste ved at fastslaa dette tydeligt. Den højtærede Finansminister har i sin Fremsættelsestale forleden af Lovforslagene vedrørende Luksustoldsatser og Automobilafgift erkendt det samme klart og tydeligt, og de nævnte Love sigter jo i samme Retning. Men, som jeg allerede udtalte under den Debat, der fandt Sted for nogen Tid siden om disse Luksustoldforslag, maa man ogsaa her være glad over, at Kursegaliseringfoden har klarlagt Bevægelserne paa Valutamarkedet saa tydeligt, som sket er. Ved at udelukke Spekulationen, ved at hemme Nervøsiteten og trænge Sidevirk-